

АКТ ЗАЛУКИ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
І ЗАХІДНО УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Київ
2017

З маніфесту Головної Руської Ради

(травень 1848 р.)

Ми Русини Галицькі належимо до великого руського народу, котрий одним говорить язиком і 15 міліонів виносить... Той нарід бил колись самодільний, рівнал ся в славі найможнійшим народам Європи, мал свій письменний язик, свої власні уставаи, своїх власних князів, - одним словом: бил в добрім биттю, заможним і сильним. Через неприязні судьби і різні політичні нещастя распал ся поволи той великий нарід, стратил свою самодільність, своїх князів і прийшол під чуже панованне...

Для нас, свідомих українців, єсть один українсько-руський народ. Україна Австрійська і Україна Російська однаково нам рідні, й жодні географічні межі не можуть роз'єднати одного народу, і аби була в нас моральна міць, то ні нас не зможуть відірвати від Галичини, ні Галичини від нас, бо ідеї, дух розірвати на два шматки не можна, як нічим не можна спинити Дніпрової течії.

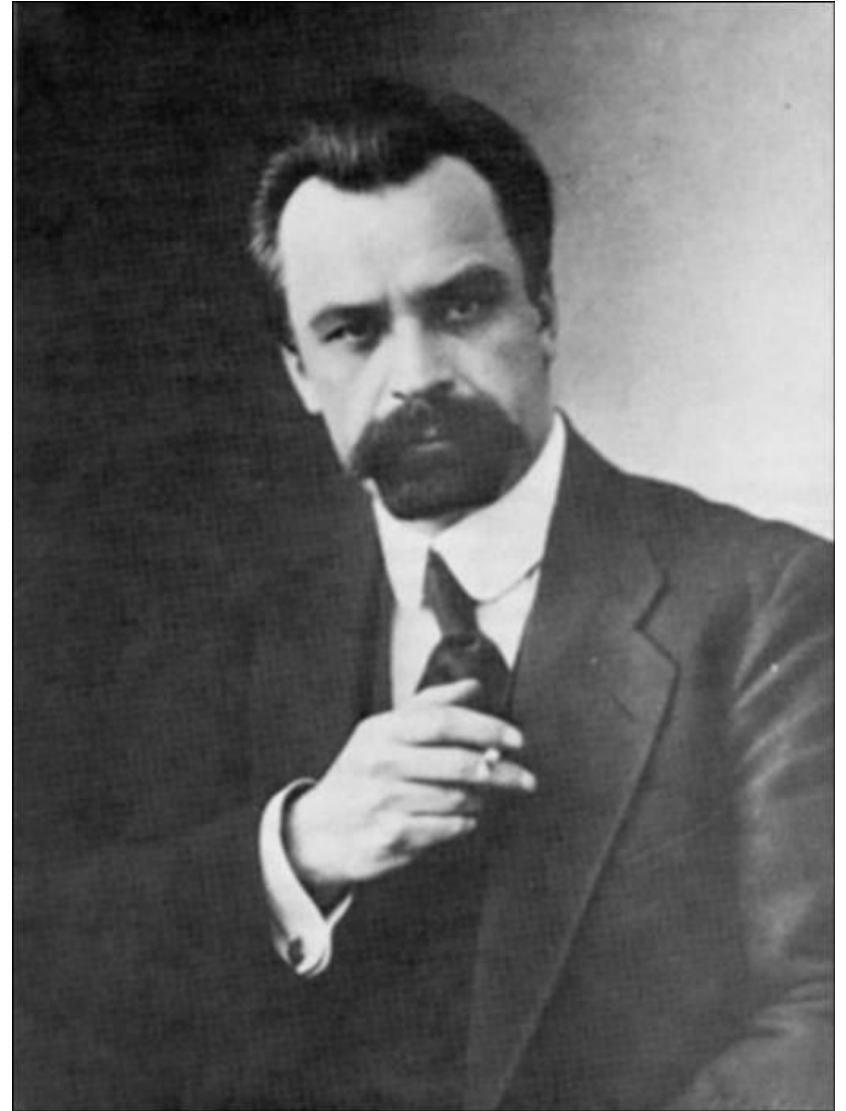
Микола Міхновський

Українська демонстрація на Софійській площі в Києві.
1 квітня 1917 р.

Голова Української Центральної
Ради Михайло Грушевський

Голова Генерального Секретаріату
Володимир Винниченко

Члени Генерального Секретаріату. Сидять: Симон Петлюра, Сергій Єфремов, Володимир Винниченко, Іван Стешенко, Микола Садовський. Стоять: Борис Мартос, Микола Стасюк, Павло Христюк. 1917 р.

В справі земельної політики, вибрана на останній сесії містій, уже зробила вагомий прогностичний внесок у трудовому карованні без вичуку, призначення за основу складання власності, соціалізації держ, згідно з нашою постановою, на юрській сесії. Закон цей буде розглянуто за німала день в повній Центральній Раді.

Лес, води і всі багатства пізніше, як добро Українського трудящегося народу, переходять в користування Української Народної Республіки.

Та сама війна викликала сотні тисяч безробітних, а також і інфляцію. В Самостійній Народній Республіці України не посилили територию одні трудящіх чоловік. Президентство Республіки має віднести працівників Держави, має розпочати творчу роботу в усіх галузях, де є безробітні: можна б навіть прямо і прикрити свою силу і — віддати всіх озброєні до забезпечення скларістича та потерпілих.

За старого часу торгівці та різні посередники називали з'явившись торговельні кабани різного калібру. Оскільки Українська Народна Республіка бере за свої рули кабанолюбів галузі торгівлі і селя, доход з них порівняти на користь народу. За товарами, які будуть перемішати з на кордоні і вивозити за кордон, буде згодна сама Держава, щоб не було такої торгівельної, як теперішній, вибухливості кабани через спекуляції. Правительство Республіки на прохання, щоб привласнити зброї і представити на затвердження закон, по якому, а також про зменшення галузі, науки, техніки і швидкості товарів, і яких кабанолюбів будуть працювати з робочих іслів, на користь нештатних.

Так само приписують встановити державно-вирозний контроль над всіма банками, над кредитом, позичками, втрудженням усяма засобами, інтенсивності власних трудових. Означні доцільності повинні банком має даватися головним чином на підтримку курсу, втрудження населення та розвиток народного господарства Української Народної Республіки, а не на спекуляцію та інші більшеші спекуляційні і шкідливі.

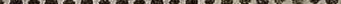
Всі демократичні свободи, проголошені третім Універсальним Українським Народним Республіканським підтверджує, і зокрема проголошує у Самостійній Народній Українській Республіці всі нації користуватися правом національно-персональної автономії, призначив за ними законом 9-го січня.

[illegible]

Слому Найлншему нашему органу налелатнне рашнн про федератнвнн
внзвн(народннн республннн буншо) Россйской дерншн.

До того часу всіх громадян Самостійної Української Народної Республіки краще не виходити з статті на сторожі добуті воли та прав нашого Народу і нехай сміливо боронити свою долю від всіх ворогів селянсько-робітничої Самостійної Республіки Української.

Українська Центральна Рада.

Edw. LEITCH P. M.

Четвертий
універсал
Української
Центральної
Ради, яким
проголошено
незалежність
Української
Народної
Республіки.
22 січня 1918 р.

Українська Центральна Рада.

Благодарю Вас.

**З тексту IV Універсалу,
що був ухвалений Центральною Радою
22 січня 1918 року:**

Однині Українська Народна Республіка стає
самостійною, ні від кого не залежною, вільною,
суверенною державою українського
народу...всіх громадян самостійної Української
Народної Республіки кличемо непохитно
стояти на сторожі добутої волі та прав нашого
народу і всіма силами боронити свою долю від
усіх ворогів селянсько-робітничої самостійної
Республіки Української.

Будинок Української Центральної Ради.
Поштівка початку XX ст.

УРОЧИСТА ОБІТНИЦЯ ДИРЕКТОРІЇ У. Н. Р.

Ми, Директорія Української Народної Республіки, даємо цю прилюдну урочисту обітницю, що вірно будемо служити Народові України і утвореній ним Українській Народній Республіці; волю синів її, національну, релігійну та горожанську, невпинно боронитимем; всі свої сили обіцяємо покласти, аби закріпити народньо-республіканський устрій України основним законом. Організованно - виявленій волі народу будемо коритися; в державному управлінні будемо керуватись тільки волею народу про його добробут і благо Республіки; стоятимем на сторожі її інтересів та скарбів, ні в чому не порушимо її законів, пильно стежити будем, аби встановлені закони ретель-

но й справедливо всіма виконувались і правда ні в чому не порушувалась."

НАРОДЕ УКРАЇНИ!

Отдаючи сили свої на боротьбу, за долю рідного краю, сьогодні ми приносимо прилюдну урочисту обітницю, вірно служити своєму народові не припиняючи боротьби, доки не звільнимо нашу Україну від усіх ворогів, доки знеможений народ наш не стане на певний шлях спокою і добробуту, доки під захистом міцної республіканської влади не стане він вільним господарем Рідного Краю й доки не закріпить здобуту землю і волю. З зак. 14. X. 1919, м. Кам'янець-Подільський.

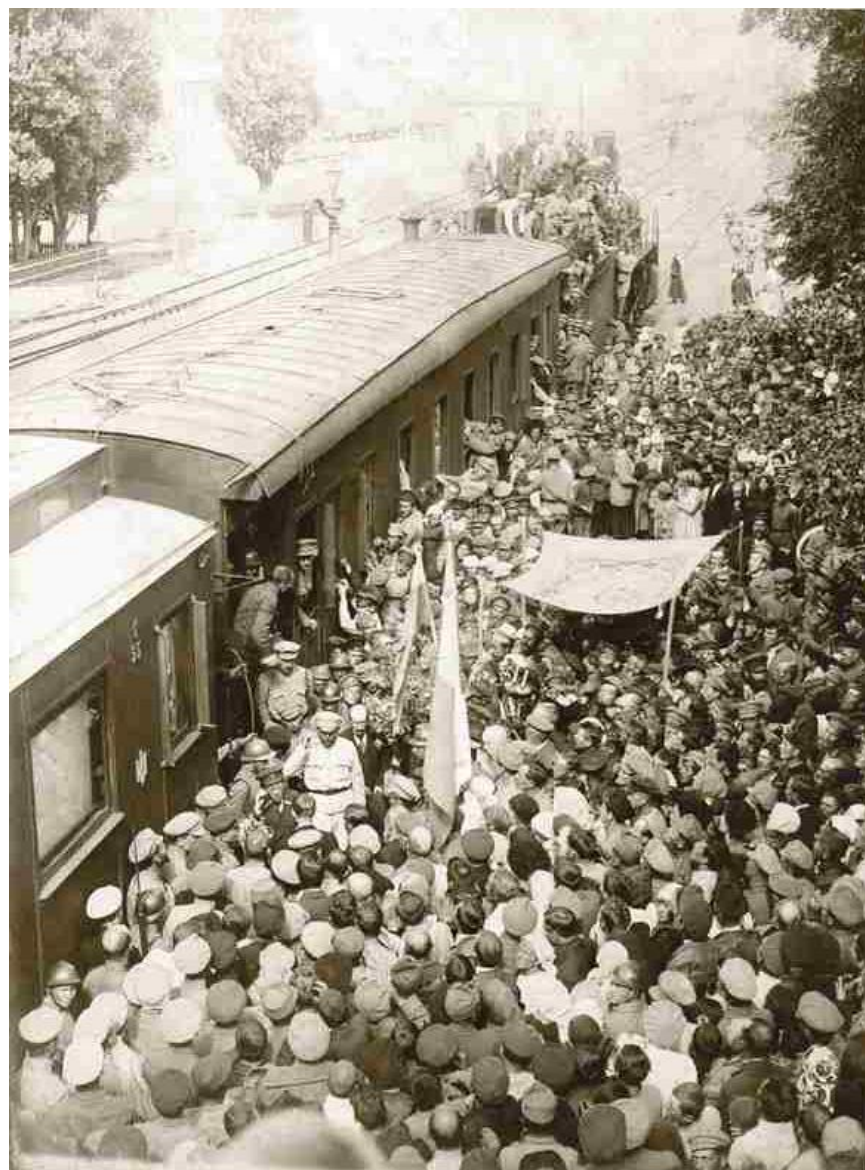
Висока Директорія У. Н. Р.
А. Макаренко Ф. Швець С. Петлюра.

Урочиста обітниця Директорії. Поштівка.

Голова Директорії УНР
Симон Петлюра

Зустріч Симона Петлюри
в Фастові після звільнення міста від більшовиків, серпень 1919 р.

Звернення Української Національної Ради, 1 листопада 1918 р.

Український народе!

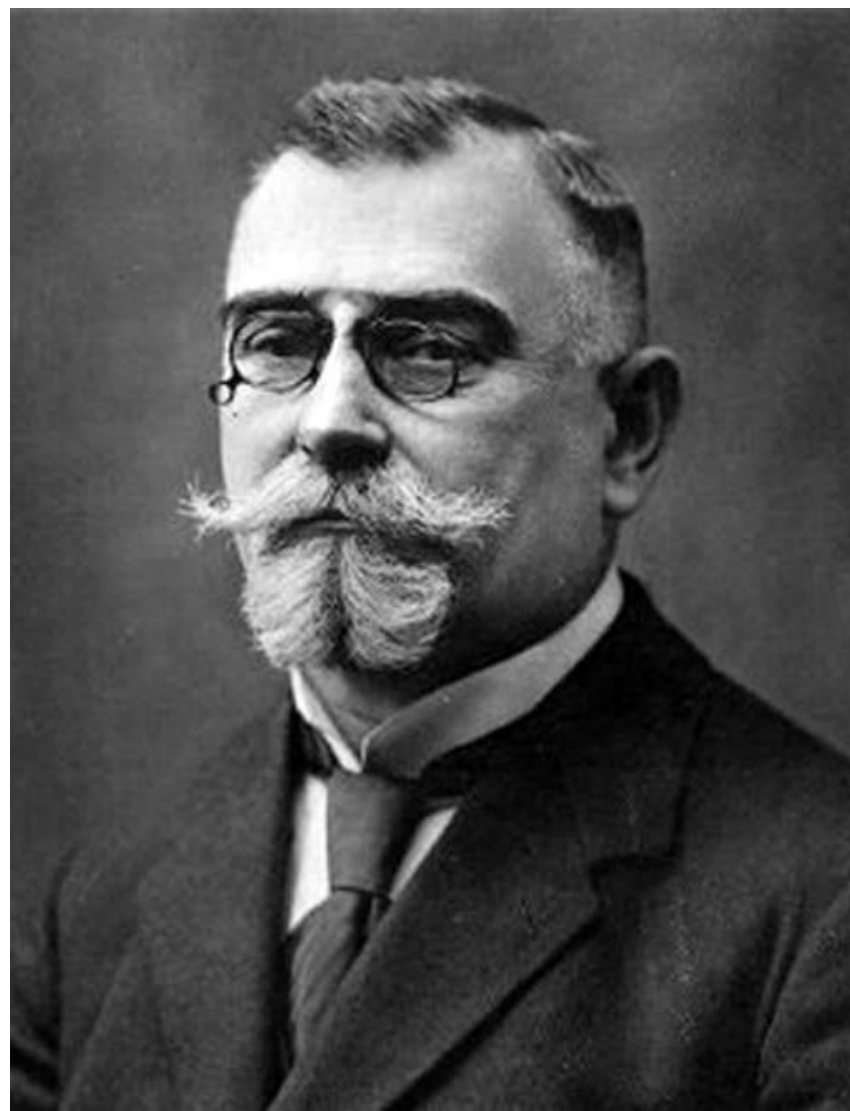
Голосимо тобі святу вість про Твоє визволення з віковичної неволі. Віднині Ти господар своєї землі, вільний горожанин Української держави.

Дня 19 жовтня Твоєю волею утворила ся на українських землях бувшої Австро-Угорської монархії Українська держава і її найвисша власть Українська Національна Рада.

З нинішнім днем Українська Рада обняла власть в столичнім місті Львова і на цілій території Української держави.

Президент ЗУНР Євген Петрушевич

Голова Державного Секретаріату ЗУНР
Кость Левицький

Уряд ЗУНР під час перебування в Кам'янці-Подільському.
В центрі: президент УНР Євген Петрушевич, державний секретар
закордонних справ Степан Вітвицький, голова Державного
Секретаріату Сидір Голубович. Осінь 1919 р.

Передумови ухвалення «Акту злуки»

- Розпад Російської та Австро-Угорської імперій та утвердження української державності по обидва боки Збруча.
- Нагальна потреба об'єднання військових формувань і їх взаємне підсилення в умовах зовнішньої військової агресії.
- Необхідність координації дипломатичних зусиль для відстоювання українських інтересів.
- Давнє прагнення до соборного життя, популярність гасел «України від Сяну до Дону», які українська інтелігенція доволі активно популяризувала в 19 ст.

Вагон-музей на Залізничному вокзалі у Фастові,
де було підписано передвступний договір між
УНР та ЗУНР про злуку.

«Не маючи певности удержати своїми силами владу у Галичині, а крім того, піддаючись натискові народних мас, що прагнули до повного об'єднання з Великою революційною Україною, Рада Державних Секретарів звернулася до Директорії з пропозицією об'єднання двох Республік в одну Українську державу... Директорія охоче прийняла цю пропозицію, цілком згодившись з думкою провідників трудових галицьких мас..., що український народ по обидва боки Збруча має бути на віки однині злитий в одне ціле й разом боротися за свою долю».

Володимир Винниченко

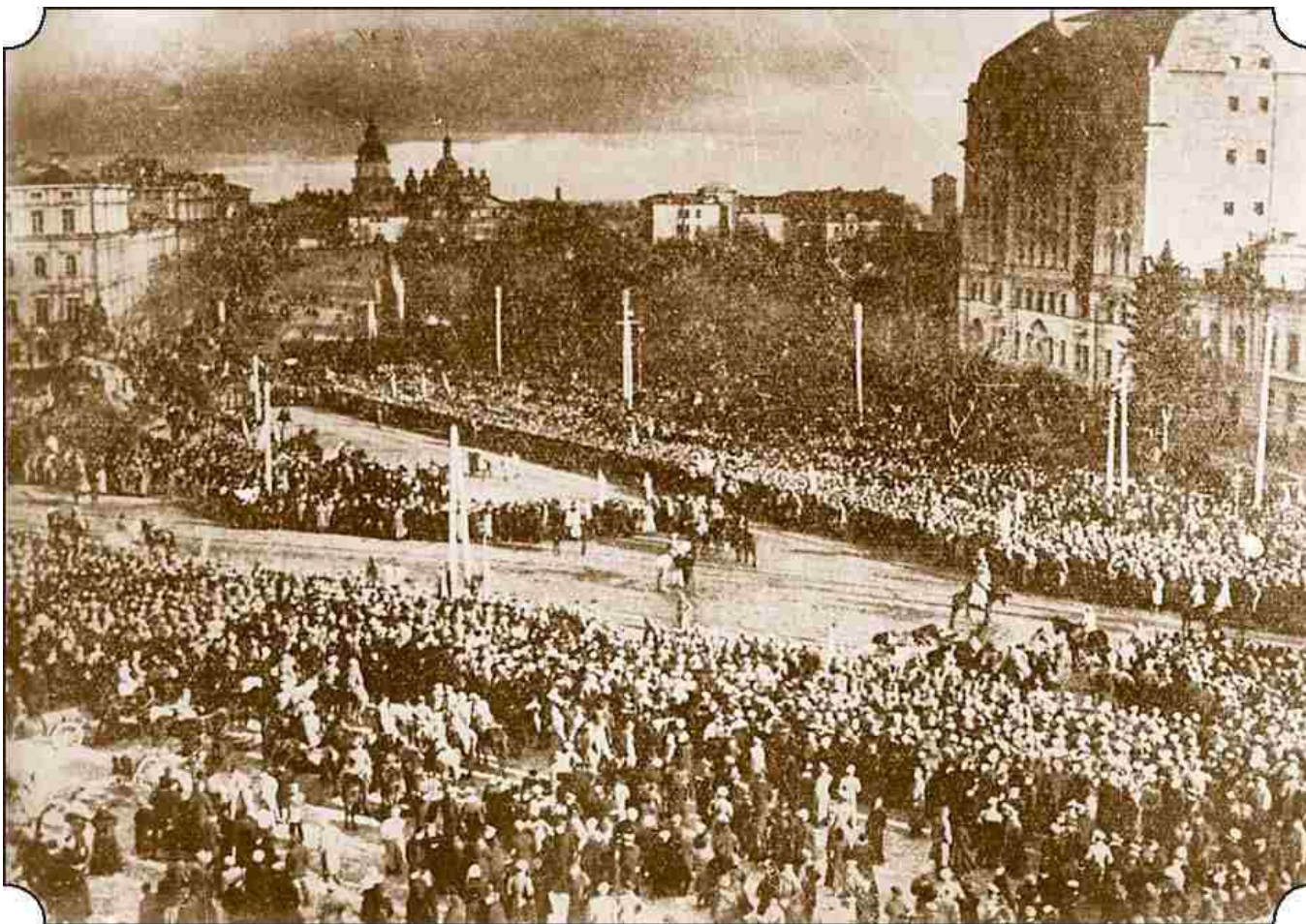
Святкування злуки УНР та ЗУНР в місті Калуш.
8 січня 1919 р.

Святкування злуки УНР та ЗУНР в місті Калуш.
8 січня 1919 р.

«Від смерті Ярослава Мудрого ми вперто
стреміли до здійснення цього ідеалу. Сьогодні
діждалися тієї урочистої миті, коли нарешті в
нашій силі його здійснити. Зробимо це сьогодні
ухвалою Української національної ради... До
Києва, до матері українських городів!»

Лонгін Цегельський,
секретар закордонних справ ЗУНР

Проголошення Акту Злуки українських земель на
Софійській площі в Києві. 22 січня 1919 р.

3 «Універсалу соборності»:

Віднині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України — Галичина, Буковина, Закарпаття і придніпрянська Україна — в одну Велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили й за які вмирали найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної Української Держави на добро і щастя українського народу.

Молебень на Софійській площі в Києві з нагоди
проголошення Акту Злуки УНР і ЗНР. В центрі Симон Петлюра
та Володимир Винниченко. 22 січня 1919 р.

Будівля Оперного театру в Києві, де Конгрес Трудового народу України ухвалив рішення про Злуку УНР і ЗУНР.
Фото 1920-х.

Матеріали періодичних видань. 1919 р.

До Галичан!

З доручення н. Міністра Внутрішніх Справ і на підставі згоди П. Пр-зидента Др. Петрушеняча—і в порозумінні з Мін. для Галичини закликаються до служби по адміністрації на Придніпрянській Україні всі фахові сили з Галичини як: повіткомісари, реферанти, правники і всі інші урядовці по адміністрації. Ба, хто бажає працювати, мають негайно зголоситися в Др. Осипа КОГУТА (Губерніяльний будинок), для реєстрації з готовими проханнями, документами і *curriculum vitae*. Реєстрація провадиться від 10—12 год. дня.

По скінченню реєстрації буде улаштований короткий терміновий курс про місцеву адміністрацію, обговориться план праці і тимчасову службову прагматику.

Губерніяльний Комісаріят Поділля.

Свято злучення Галичини.

КИЇВ, 22-1. По відомостям із Станіслава по всій території Галичини відбуваються врочисті свята з приводу злуки всіх українських земель в одну Українську Народню Республіку. Селянство, робітництво, військо з національними прапорами, стробним порядком з музиками та співом національних пісень іде по декорованих національними українськими прапорами улицах і висловляє памятний день 3 січня. На святах виступає багато промовців, котрі в піднесених, палких словах пояснюють селянству, робітництву, вояцтву значіння цього великого свята для всього українського народу.

УГА.

Перший курінь шостої бригади Української Галицької Армії.
17 листопада 1919 р.

Зі спогадів письменника та журналіста Василя Ґренджи-Донского:

Українське населення спішить до столиці на маніфестації. Довжезний ряд селянських возів з близької околиці, вантажні самоходи з дальших сіл, а поїзди з найдальших закутин привозять учасників. Тисячі возів, роверів, авт заповнили бічні вулиці. Сотні, ба тисячі синьо-жовтих прапорів по вулицях, ці дві барви сьогодні домінують. Уніформи, народні одяги з різних околиць по хустських вулицях маком цвітуть. Зразу можна розрізнити з одягу: Гуцульщина, Хустщина, Волівщина, Севлющина і т. д. Навіть із далекої Ужанщини та Середнянщини людей повно. Це ж річниця української соборності, велике свято! Під синьо-жовтими прапорами маршують із різних напрямків, найбільше від станції, з піснями на устах.

Акція “Ланцюг єдності”. Тернопільщина. 21 січня 1990 р.

Акція “Ланцюг єдності”. 21 січня 1990 р.

Учасники акції “Хвиля єднання” у Києві на Софійській площі.
Січень 1990 р.

Молитва священників традиційних українських церков біля Св.Софії у Києві за єдність українських земель. Січень 1990 р.